

Bramie for Sparfommeligbed, idet Krigsminiftereu, hvor han fparede noget paa den ene Konto, ifølge denne Paragraf funde være fikker paa at have Fornøjelfe af denne Befparelfe paa en anden Konto. (Modfifelfe).

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem tager fejl. Det, fom den ærede Ordforer for Mindretallet omtalte angaaende den ftørre Sparfommeligbed, gjaldt Endringsforflaget Nr. 188.

Korsgaard: Naal var det Endringsforflag Nr. 188? Naal ja! Der fan forøvrigt det fomme gælde, der ftaar ogfaa i den Anmærkning, at hvad der fpares paa den ene Underkonto, fan anvendes paa den anden. Det er jo det fomme Princip, der er anvendt i den ny Anmærkning, fom jeg omtalte. Der ftaar jo nemlig: „Indtil forandrede Beftemmelfer med Hensyn til Hærens Ordning ere vedtagne ved almindelig Lov, fan der gennem kongelig Anordning afviges fra den i § 22 fpecificerede Anvendelfe af de paa Konto B.—K. og R. bevilgede Beløb paa Befingelfe af, at de derved foranledigede Udgiftsbeløb dækkes ved Befparelfer, der i det væfentlige indvindes ved Indftrænkning af det indfaldte værnepligtige Mandftabs Tjenefteb dage eller ved Befparelfer paa andre af de ovennævnte Konti.“ Altfaa, om jeg paa den ene eller anden Maade har taget fejl af Adreffeu, tør jeg fige, at mine Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Mariager (Nøkkentved) ogfaa holde Stik, naar vi komme til den ny Anmærkning i Endringsforflaget Nr. 200. Det er fifkert, at der vil den højtærede Minifter have Opfordring til at fpare, thi hvad der vindes paa den ene Konto, fan anvendes paa den anden. Hvis der f. Eks fpares noget paa Infanteriet, vil den højtærede Krigsminifter have Mulighed for at vinde noget til Gengæld til Artilleriet og Ingeniørerne, og faa vide jeg har funnet følge den militære Udvikling i den senere Tid, er det netop det, der trænges til. Det, fom den højtærede Krigsminifter behøver, og fom maaffe den højtærede Ordforer behøver — jeg ved ikke, hvor nær de to højtærede Autoriteter ere fomme hinanden — er Artilleri og Ingeniører. Vi vide jo, at det er det, den højtærede Krigsminifter trænger til i fin Fæftning. Han har jo faaet anlagt Forter, Grave, Kanaler og alt videre Tilbehør; men vi have hørt, at han ikke har tilftrækkeligt Artilleri eller Ingeniører dertil. Inden for den Ramme, der ligger i den ny Anmærkning, vil den højtærede Krigsminifter være i Stand til ved at fpare

paa Fodfolket, paa Garden, eller hvor det ellers falder ham ind, at vinde Penge til at anfaffe fig flere Artillerifter og flere Ingeniører, og paa den Maade erhverve, hvad han behøver til fit Stovværk, den nof-fom berømte Fæftning. Jeg vilde fætte Pris paa at høre en Ytring fra den højtærede Ordforer om, hvilke Tanter og Følelfer han har ved den Hærløf, der ftaar paa Endringsforflaget under Nr. 200, om det er den Hærløf, fom den højtærede Ordforer tænker paa at forhandle om den 1fte April, eller om vi muligvis kunne faa en anden og bedre Hærløf end den, der ftaar her.

Under Nr. 256 finde vi et andet og nyt Fæftningsvæfen, nemlig Anlægget af Rytbatterier til Sikring af Forbindelfeu mellem Landsdelene, 250,000 Kr. Jeg vil gerne fpørge, om det er, hvad den højtærede Minifter mener, der bør anvendes til det Djemed. Spørgfmaalet turde være vel begrundet ved den Maade, hvorpaa den højtærede Krigsminifter er gaaet frem med fin Befæftning paa andre Omraader. Der have vi jo hørt i en Række af Aar af forf-fellige fagkyndige og fagkyndige Organer, at naar man nu havde gjort det og det, var man færdig; men naar man faa var færdig med det, ffulde man have noget mere; og naar man faa atter var færdig dermed, ffulde man igen have noget mere. Der var ikke Ende paa det. Det var forft i Fjor, at den højtærede Minifter fagde, at nu kunde han hjælpe fig nogle Aar eller foreløbig; vi kunde ikke faa at vide for hvor lang Tid den højtærede Krigsminifter var tilfredsftillet, men det ftonnedes dog, at han for en kortere Fremtid ikke fynes at ville rulle med flere Millioner til Kjøbenhavn's Befæftning. Den Maade, hvorpaa altfaa den højtærede Krigsminifter i Løbet af en Række af Aar, om jeg tør til-lade mig det Udtryk, har fordulgt fine virk-lige Planer, og er gaaet Skridt for Skridt frem, ladende hver Gang, fom om vi ikke ffulde videre, og fom om vi nu vare færdige, men naar man faa var naaet det Skridt fremad, avanceredes atter et Skridt videre, bringer mig til at fpørge, om der fal anvendes en lignende Fremgangsmaade med Hensyn til Befæftningen af Forbindelfeu mellem Landsdelene. Den ærede Ordforer for Mindretallet mente, at der i Virkelig-heden var megen Sympati for Forflaget under Nr. 256, og deri har vi ftnot det ærede Medlem fra Mariager Ret. Jeg tror nemlig, at hvis vi vare fomme til en Ord-ning af vort Forsvarsvæfen paa normal, det vil fige lovlig Maade, vilde Spørgf-maalet om en Forbindelfe mellem Lands-